

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 6. julija 2006 *

V zadevi C-154/05,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Rechtbank te Amsterdam (Nizozemska) z odločbo z dne 4. aprila 2005, ki je na Sodišče prispela 6. aprila 2005, v postopku

J. J. Kersbergen-Lap,

D. Dams-Schipper

proti

Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen,

* Jezik postopka: nizozemščina.

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi A. Rosas, predsednik senata, J. Malenovský, J.-P. Puissochet (poročevalec),
A. Borg Barthet in A. Ó Caoimh, sodniki,

generalna pravobranilka: J. Kokott,
sodni tajnik: R. Grass,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- J. J. Kersbergen-Lap,

- za Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen I. F. Pardaän, zastopnik,

- za nizozemsko vlado H. G. Sevenster, zastopnica,

- za finsko vlado A. Guimaraes-Purokoski, zastopnica,

- za vlado Združenega kraljestva S. Nwaokolo, zastopnica, skupaj z E. Sharpston, QC,

- za Komisijo Evropskih skupnosti D. Martin in P. Van Nuffel, zastopnika,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalne pravobranilke, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 4(2a) in 10a ter Prilogo IIa k Uredbi Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, kot je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 (UL 1997, L 28, str. 1), kot je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 307/1999 z dne 8. februarja 1999 (UL L 38, str. 1, v nadaljevanju: Uredba št. 1408/71).

- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru dveh sporov, na eni strani J. J. Kersbergen-Lap in na drugi strani D. Dams-Schipper proti Raad van Bestuur (upravni svet) van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (zavod za zavarovanje zaposlenih,

v nadaljevanju: UWV), ker jima je slednji zavrnil plačevanje prejemkov na podlagi zakona o zavarovanju za primer nezmožnosti za delo mladih invalidnih oseb z dne 24. aprila 1997 (*Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten*, Stb. 1997, št. 177, v nadaljevanju: zakon *Wajong*) v drugo državo, kot je Nizozemska.

Pravni okvir

Skupnostna ureditev

3 Člen 1 Uredbe št. 1408/71 določa:

„V tej uredbi:

(a) ‚zaposlena‘ oseba in ‚samozaposlena‘ oseba pomeni:

- (i) vsako osebo, ki je obvezno zavarovana ali ima prostovoljno nadaljnje zavarovanje za enega ali več zavarovalnih primerov, zajetih s področji sistema socialne varnosti za zaposlene ali samozaposlene osebe ali s posebnim sistemom za javne uslužbenke;

[...]“

- 4 Člen 2 Uredbe št. 1408/71, ki določa osebe, za katere se ta uporablja, v odstavku 1 podrobneje določa:

„Ta uredba se uporablja za zaposlene ali samozaposlene osebe in študente, za katere velja ali je veljala zakonodaja ene ali več držav članic in so državljani ene od držav članic [...], pa tudi za njihove družinske člane in preživele osebe.“

- 5 Člen 4 Uredbe št. 1408/71 z naslovom „Stvarna veljavnost“ določa:

„1. Ta uredba se uporablja za vso zakonodajo v zvezi z naslednjimi področji socialne varnosti:

(a) dajatve za bolezen in materinstvo;

(b) invalidske dajatve, vključno s tistimi, ki so namenjene vzdrževanju ali izboljševanju možnosti pridobivanja zaslužka;

[...]

2. Ta uredba se uporablja za vse splošne in posebne sisteme socialne varnosti, na podlagi plačevanja prispevkov ali brez njih, in za sisteme, ki se nanašajo na odgovornost delodajalca ali lastnika ladje za dajatve iz odstavka 1.

2a. Ta uredba velja za posebne dajatve, za katere se ne plačujejo prispevki, ki so določeni z zakonodajo ali sistemi, ki niso navedeni v odstavku 1 ali izključeni na podlagi odstavka 4, pri čemer so te dajatve namenjene:

(a) bodisi zagotavljanju dodatnega, nadomestnega ali pomožnega zavarovanja proti tveganju, ki ga pokrivajo veje socialnega zavarovanja iz odstavkov 1(a) do (h), ali

(b) izključno posebni zaščiti za invalidne osebe.

[...]

4. Ta uredba se ne uporablja za socialno pomoč [...]

[...]“

- 6 Glede posebnih dajatev, za katere se ne plačujejo prispevki iz člena 4(2a) Uredbe št. 1408/71, člen 10a(1) te uredbe določa:

„Ne glede na določbe člena 10 naslova III so osebam, za katere se ta uredba uporablja, zagotovljene posebne denarne dajatve, ki ne izhajajo iz prispevkov iz člena 4(2a), izključno na ozemlju države članice, v kateri [dejansko bivajo], v skladu z zakonodajo te države, pri čemer so take dajatve navedene v Prilogi IIa. Take dajatve dodeli in zagotovi na lastne stroške nosilec v kraju [dejanskega bivališča].“

- 7 V Prilogi IIa(J) so dajatve, ki se na Nizozemskem podelijo zaradi nezmožnosti za delo za mlade invalidne osebe, v skladu z zakonom Wajong opredeljene kot posebne dajatve, za katere se ne plačujejo prispevki.

Nacionalna ureditev

- 8 Nizozemska pozna različne oblike zavarovanja za primer nezmožnosti za delo.
- 9 Zakon o zavarovanju za primer nezmožnosti za delo (Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, Stb. 1966, št. 84, v nadaljevanju: WAO) varuje zaposlene zoper tveganje izgube plače zaradi dolgotrajne nezmožnosti za delo. To zavarovanje je financirano iz prispevkov, ki jih delodajalci dolgujejo od plače, ki jih izplačajo delavcem. Da bi bil delavec lahko upravičen do dajatve na podlagi WAO, mora biti takrat, ko se pojavi nezmožnost za delo, zavarovan.

- 10 Poleg tega je do 1. januarja 1998 zakon o splošnem zavarovanju za primer nezmožnosti za delo z dne 11. decembra 1975 (*Algemene Arbeidsongeschiktheidswet*, Stb. 1975, št. 674, v nadaljevanju: AAW) določal obvezno splošno zavarovanje za vso prebivalstvo za primer finančnih posledic dolgotrajne nezmožnosti za delo.
- 11 S 1. januarjem 1998 je AAW zamenjal na eni strani zakon o zavarovanju za primer nezmožnosti za delo samozaposlenih oseb z dne 24. aprila 1997 (*Wet arbeidsongeschiktheids verzekering zelfstandigen*, Stb. 1997, št. 176), ki se nanaša na samozaposlene osebe, in na drugi strani zakon *Wajong*, katerega namen je varovanje mladih invalidnih oseb za primer finančnih posledic dolgotrajne nezmožnosti za delo.
- 12 Zakon *Wajong* določa izplačilo minimalne dajatve mladim osebam, ki so popolnoma ali delno dolgotrajno nezmožne za delo, pred njihovim vstopom na trg dela. Za mlade invalidne osebe je treba šteti prebivalce, ki so bili nezmožni za delo že takrat, ko so dopolnili sedemnajsto leto, ali ki so, če so ga dopolnili pozneje, najmanj šest mesecev v letu, neposredno pred dnem, ko je nastala nezmožnost za delo, študirali. Dajatve ni mogoče prejeti pred osemnajstim letom.
- 13 Znesek dajatve po določbi zakona *Wajong* je odvisen od stopnje nezmožnosti za delo in znaša 70 % zakonsko določene minimalne plače v primeru popolne nezmožnosti za delo. Pravica do te dajatve ni pogojena s plačilom dodatka ali prispevka. Niti ni pogojena s pogojem v zvezi z lastnimi sredstvi upravičenca, s tem da je navedeno dajatev vendarle mogoče zmanjšati, če delo zagotavlja dohodek ali če se ta dajatev sešteje z drugimi dajatvami za nezmožnost za delo.

- 14 Dajatev, ki jo določa zakon Wajong, izplača Arbeidsongeschiktheidsfonds jonggehandicapten (sklad za nezmožnost za delo mladih invalidnih oseb) in se na podlagi člena 64(a) tega zakona financira iz proračuna.
- 15 Za razliko od AAW, ki ni določal nobene omejitve, je izplačevanje prejemka v tujini po določbi zakona Wajong omejeno. Člen 17(1) zakona Wajong namreč določa, da „pravica do dajatve za nezmožnost za delo preneha [...] na dan, ki sledi tistemu, ko je mlada invalidna oseba izbrala dejansko bivališče zunaj Nizozemske“.
- 16 Člen 17(7) zakona Wajong pa vendar dovoljuje UWV, da odstopa od te določbe, če bi ugasnitev pravice do dajatve pomenila „veliko krivico“. V odločbi glede smernic, ki jih je treba uporabiti na področju ohranitve plačila dajatve, ki jo določa zakon Wajong v primeru odhoda upravičenca v tujino (Beleidsregels voortzetting Wajong-uitkering buiten Nederland, Stcrt. 2003, št. 84), ki je začela veljati 2. maja 2003, je Raad van Bestuur van het UWV podrobneje določil, da se na eni strani pojem „velika krivica“ nanaša na domnevo, da ima mlada invalidna oseba za to, da izbere dejansko bivališče v državi, ki ni Nizozemska, nujne razloge, in da je na drugi strani treba upoštevati, da mu prekinitev plačevanja te dajatve zelo škoduje. Za nujne razloge se štejejo zlasti dejstvo, da je oseba določeno obdobje na zdravljenju, sprejetje zaposlitve, ki ponuja določeno možnost ponovne vključitve, ali potreba, da sledi osebam, od katerih je mlada invalidna oseba odvisna, če so te osebe prisiljene zapustiti Nizozemsko.

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

- 17 J. J. Kersbergen-Lap, rojena 15. januarja 1964, in D. Dams-Schipper, rojena 19. januarja 1970, sta 80–100-odstotno trajno nezmožni za delo. Dajatev za nezmožnost za

delo jima je bila odobrena pred letom 1998 v skladu z AAW. Ta dajatev se je 1. januarja 1998 spremenila v dajatev na podlagi zakona Wajong. Leta 2002 se je J. J. Kersbergen-Lap naselila v Franciji in D. Dams-Schipper v Nemčiji. Obe sta bili, ker sta se preselili, prikrajšani za dajatev UWV.

18 J. J. Kersbergen-Lap in D. Dams-Schipper sta vložili ugovor zoper ti odločbi. V obeh primerih je Raad van Bestuur van het UWV odločil, da ugovor ni utemeljen, in natančneje določil, da se obe zadevni osebi ne moreta sklicevati na „veliko krivico“.

19 J. J. Kersbergen-Lap in D. Dams-Schipper sta vložili tožbo zoper ti odločbi pri Rechtbank te Amsterdam.

20 To je prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba dajatev po določbi zakona Wajong, ki ga omenja Priloga IIa k Uredbi št. 1408/71, obravnavati kot posebno dajatev, za katero se ne plačujejo prispevki v smislu člena 4(2a) te uredbe, tako da bi se morala za subjekte, kot sta tožeči stranki v postopku v glavni stvari, uporabljati izključno določba za uskladitev, ki jo uvaja člen 10a navedene uredbe, in zato navedena dajatev na podlagi zakona Wajong ne more biti izplačana tistim, ki dejansko ne bivajo na ozemlju Nizozemske?“

Vprašanje za predhodno odločanje

- 21 Izključno predložitveno sodišče določi predmet vprašanj, ki jih namerava postaviti Sodišču. Samo nacionalna sodišča, ki odločajo o sporu in ki morajo prevzeti odgovornost za sodno odločbo, ki jo bodo izdala, glede na posebnosti vsake zadeve presojujejo, ali je za izdajo njihove sodbe potrebno sprejetje predhodne odločbe in ali so vprašanja, ki jih postavljajo Sodišču, ustrezna (glej v tem smislu sodbe z dne 27. februarja 1997 v zadevi Van den Boogaard, C-220/95, Recueil, str. I-1147, točka 16; z dne 20. marca 1997 v zadevi Farrell, C-295/95, Recueil, str. I-1683, točka 11; z dne 16. marca 1999 v zadevi Castelletti, C-159/97, Recueil, str. I-1597, točka 14, in z dne 8. maja 2003 v zadevi Gantner Electronic, C-111/01, Recueil, str. I-4207, točka 34).
- 22 J. J. Kersbergen-Lap je na koncu svojih stališč Sodišču poleg tistih, ki so predmet predložitvene odločbe nacionalnega sodišča, predložila še druga vprašanja in jih v dodatnih stališčih dopolnila z drugimi vprašanji. Ob upoštevanju tega, kar je bilo navedeno v prejšnji točki, takih vprašanj, ki presegajo okvir vprašanja, ki ga je postavilo nacionalno sodišče, ni treba preizkusiti.
- 23 Predložitveno sodišče z vprašanjem za predhodno odločbo v bistvu sprašuje, ali dajatev za mlade invalidne osebe, ki jo določa zakon Wajong, dajatev, navedena v Prilogi IIa k Uredbi št. 1408/71, pomeni posebno dajatev, za katero se ne plačujejo prispevki v smislu člena 4(2a) te uredbe, tako da položaj subjektov, kot sta tožeči stranki v postopku v glavni stvari, ureja izključno sistem za uskladitev, ki ga uvaja člen 10a iste uredbe, in se zato navedena dajatev na podlagi zakona Wajong lahko izplača le tistim, ki običajno bivajo na ozemlju Nizozemske.

- 24 Tožeči stranki v postopku v glavni stvari spadata na področje osebne uporabe Uredbe št. 1408/71, če je zanj veljal sistem socialne varnosti na Nizozemskem in naj bi kot zavarovanki imeli pravico do dajatev za nezmožnost za delo, če sta dejansko bivali na ozemlju te države članice (glej po analogiji zlasti sodbi z dne 31. maja 1979 v zadevi Pierik, 182/78, Recueil, str. 1977, točka 4, in z dne 10. marca 1992 v zadevi Twomey, C-215/90, Recueil, str. I-1823, točka 13).
- 25 Določbe o izjemah glede možnosti plačevanja dajatev socialne varnosti, določenih v členu 10a Uredbe št. 1408/71, v tujino je treba razlagati strogo. Ta določba se lahko nanaša le na dajatve, ki izpolnjujejo pogoje, določene v členu 4(2a) iste uredbe, torej posebne dajatve, za katere se hkrati ne plačujejo prispevki in ki so navedene v Prilogi IIa k navedeni uredbi (glej v tem smislu sodbo z dne 8. marca 2001 v zadevi Jauch, C-215/99, Recueil, str. I-1901, točka 21).
- 26 Kot je bilo opozorjeno v točki 7 te sodbe, je dajatev po določbi zakona Wajong na seznamu posebnih dajatev, za katere se ne plačujejo prispevki v smislu člena 4(2a) Uredbe št. 1408/71, ki je predmet Priloge IIa k isti uredbi.
- 27 Preveriti je torej treba, ali je na eni strani zadevna dajatev posebna in ali dodatno, nadomestno oziroma pomožno pokriva zavarovalna tveganja, ki so zajeta v enem ali več področjih socialne varnosti iz člena 4(1) Uredbe št. 1408/71, in ali se na drugi strani za take dajatve plačujejo prispevki.

Posebnost dajatve na podlagi zakona Wajong

Trditve strank

- 28 UWV, vse vlade, ki so predložile stališča, in Komisija Evropskih skupnosti menijo, da so posebne dajatve, ki so predmet člena 4(2a) Uredbe št. 1408/71, mešane dajatve.
- 29 Zgoraj navedeni intervenienti, z izjemo vlade Združenega kraljestva, ki glede prejemka ni podala predloga, menijo, da ima ta po določbi zakona Wajong značilne lastnosti mešane dajatve. Na eni strani bi naj spadal v socialno varnost, ker naj bi bili na podlagi meril za dodelitev do njega upravičeni tisti, ki se morajo soočiti z zavarovalnim tveganjem (nezmožnost za delo), ki ga običajno krije dajatev socialne varnosti, in na drugi strani v socialno pomoč, ker naj ne bi temeljil na obdobjih službovanja ali prispevkih in naj bi se nanašal na olajšanje potreb s tem, da bi mladim invalidnim osebam zagotovil minimalni življenjski dohodek. Taka dajatev naj bi bila vedno tesno povezana s socialno-ekonomskim položajem države zadevne države in njen znesek, če bi se računal na podlagi minimalne plače, ki se uporablja na Nizozemskem, naj bi upošteval življenjski standard v tej državi članici.

Presoja Sodišča

- 30 Posebna dajatev v smislu člena 4(2a) Uredbe št. 1408/71 je določena glede na njen namen. Nadomestiti ali dopolniti mora dajatve socialne varnosti in imeti značilnosti socialne pomoči, upravičene z ekonomskimi in socialnimi razlogi, ter biti določena

z ureditvijo, ki določa objektivna merila (glej sodbo z dne 29. aprila 2004 v zadevi Skalka, C-160/02, Recueil, str. I-5613, točka 25 in navedena sodna praksa).

- 31 Tako kot poudarja nizozemska vlada, je dajatev, ki jo določa zakon Wajong, nadomestni prejemek, ki je namenjen osebam, ki ne izpolnjujejo zavarovalnih pogojev, da bi prejeli invalidsko dajatev v smislu člena 4(1)(b) Uredbe št. 1408/71. Ker socialno ogroženi skupini (mladim invalidnim osebam) zagotavlja minimalni dohodek, ima prejemek na podlagi zakona Wajong značilnosti socialne pomoči, ki je upravičena z ekonomskimi in socialnimi razlogi. Njena dodelitev med drugim temelji na objektivnih merilih, ki jih opredeljuje zakon.
- 32 V zvezi z dejstvom, da se zadevna dajatev v postopku v glavni stvari odobri, ne da bi preizkusili potrebe ali premoženje zadevnih oseb, kot to poudarja Komisija, večina mladih invalidnih oseb ne bi imela zadostnih osnovnih življenjskih sredstev, če ne bi prejemale te dajatve.
- 33 Poleg tega je navedena dajatev tesno povezana s socialno-ekonomskim sistemom Nizozemske, ker je odvisna od minimalne plače in od življenjskega standarda v tej državi članici. Sodišče je že priznalo, da je mogoče dajatve, ki so tesno povezane s socialnim okoljem, dodeliti pod pogojem dejanskega bivališča v državi pristojnega nosilca (glej v tem smislu sodbe z dne 27. septembra 1988 v zadevi Lenoir, 313/86, Recueil, str. 5391, točka 16; z dne 4. novembra 1997 v zadevi Snares, C-20/96, Recueil, str. I-6057, točka 42, in z dne 31. maja 2001 v zadevi Leclere in Deaconescu, C-43/99, Recueil, str. I-4265, točka 32).
- 34 Iz tega izhaja, da je treba dajatev po določbi zakona Wajong opredeliti kot posebno dajatev v smislu Uredbe št. 1408/71.

Neplačevanje prispevkov za dajatev po določbi zakona Wajong

- 35 UWV, vse vlade, ki so predstavile stališča, in Komisija menijo, da se za prejemek po določbi zakona Wajong ne plačujejo prispevki.
- 36 Odločilno merilo na tem področju je način dejanskega financiranja zadevne dajatve (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Jauch, točki 32 in 33). Sodišče preizkuša, ali to financiranje neposredno ali posredno zagotavljajo socialni prispevki ali javna sredstva.
- 37 Sredstva, ki so potrebna za financiranje dajatev po določbi zakona Wajong, zagotavlja torej proračun. Poleg tega za dodelitev teh dajatev ni določen pogoj, da je imel upravičenec tudi pravico do druge dajatve socialne varnosti, za katero se plačujejo prispevki. Ob upoštevanju skupine, v katero ti upravičenci spadajo, naj torej ne bi šlo za posredno financiranje s plačevanjem prispevkov.
- 38 Ugotovljeno je, da je treba šteti, da se za dajatev po določbi zakona Wajong ne plačujejo prispevki v smislu člena 4(2a) Uredbe št. 1408/71.

Kršitev pridobljenih pravic

Trditve strank

- 39 J. J. Kersbergen-Lap zatrjuje, da neplačevanja prispevkov za dajatve iz člena 10a Uredbe št. 1408/71 v tujino ni mogoče določiti upravičencem do dajatev, ki so jih prejeli pred letom 1998 na podlagi AAW. To bi pomenilo kršitev pridobljenih pravic.

- 40 Ko je zakon Wajong leta 1998 začel veljati in ko je bila v Prilogi IIa k Uredbi št. 1408/71 navedena kot posebna dajatev, za katero se ne plačujejo prispevki, sta bili namreč tožeči stranki v postopku v glavni stvari upravičeni do take dajatve za mlade invalidne osebe po določbi člena AAW, ki glede plačevanja v tujino ni določal nobene omejitve.

Presoja Sodišča

- 41 Ne da bi bilo treba preizkusiti, ali se šteje, da je dajatev, ki jo določa zakon Wajong pod drugim imenom, učinkovito zagotavljala kontinuiteto dajatve na podlagi zakona AAW, naj se oseba, ki je v enakem položaju kot tožeči stranki v glavni stvari, v nasprotju s tem, kar zatrjuje J. J. Kersbergen-Lap, ne bi sklicevala na načelo ohranitve pridobljenih pravic, da bi bila upravičena do zadevne dajatve v postopku v glavni stvari ne glede na izbiro dejanskega bivališča zunaj Nizozemske.
- 42 Načelo pravne varnosti namreč nasprotuje temu, da bi se uredba uporabljala retroaktivno, in to ne glede na ugodne ali neugodne učinke, ki bi jih lahko imela taka uporaba za zadevno osebo; isto načelo zahteva, da bi morale biti vsako dejansko stanje običajno, razen izrecnih nasprotnih navedb, presojano ob upoštevanju zdaj veljavnih pravnih pravil (sodba z dne 12. oktobra 1978 v zadevi Belbouab, 10/78, Recueil, str. 1915, točka 7). Če novi zakon velja le za prihodnost, se prav tako uporablja, razen odstopanj, za bodoče učinke situacij, ki so nastale v okviru nekdanjega zakona (glej v tem smislu sodbe z dne 15. februarja 1978 v zadevi Bauche in Delquignies, 96/77, Recueil, str. 383, točka 48; z dne 25. oktobra 1978 v zadevi Koninklijke Scholten-Honig in De Bijenkorf, 125/77, Recueil, str. 1991, točka 37; z dne 5. februarja 1981 v zadevi P. proti Komisiji, 40/79, Recueil, str. 361, točka 12; z dne 10. julija 1986 v zadevi Licata proti Ekonomsko-socialnemu odboru, 270/84, Recueil, str. 2305, točka 31, in z dne 7. februarja 2002 v zadevi Kauer, C-28/00, Recueil, str. I-1343, točka 20).

43 V postopku v glavni stvari je zakon Wajong začel veljati in navedba v Prilogi Ila k Uredbi št. 1408/71 je bila določena, preden sta se tožeči stranki v postopku v glavni stvari preselili iz Nizozemske. Ker ni nasprotnih prehodnih določb, zlasti v Uredbi Sveta št. 1223/98 z dne 4. junija 1998, ki spreminja Uredbo št. 1408/71 in Uredbo (EGS) št. 574/72 o določitvi postopka za izvajanje Uredbe št. 1408/71 (UL L 168, str. 1), je treba pravne posledice (plačevanje ali neplačevanje prispevkov za dajatev na podlagi zakona Wajong), povzročene s takim dejanskim stanjem (izbira dejanskega bivališča zunaj Nizozemske), zato preizkusiti ob upoštevanju pravil, ki so se uporabljala takrat, ko je to dejansko stanje nastalo, torej ob upoštevanju novih določb.

44 Na postavljeno vprašanje je treba zato odgovoriti tako, da je treba dajatev na podlagi zakona Wajong šteti za posebno dajatev, za katero se ne plačujejo prispevki v smislu člena 4(2a) Uredbe št. 1408/71, tako da bi se morala uporabljati izključno določba za uskladitev iz člena 10a te uredbe, in zato navedena dajatev ne more biti izplačana tistim, ki dejansko ne bivajo na ozemlju Nizozemske.

Stroški

45 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

Dajatev na podlagi zakona o zavarovanju za primer nezmožnosti za delo samozaposlenih oseb z dne 24. aprila 1997 (Wet arbeidsongeschiktheids verzekering zelfstandigen) je treba šteti za posebno dajatev, za katero se ne plačujejo prispevki v smislu člena 4(2a) Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, kakor je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 307/1999 z dne 8. februarja 1999, tako da bi se morala uporabljati izključno določba za uskladitev iz člena 10a te uredbe, in zato navedena dajatev ne more biti izplačana tistim, ki dejansko ne bivajo na ozemlju Nizozemske.

Podpisi